

Lectures sobre arquitectura religiosa: Esteban Fernández Cobián.

Dll, 8/08/2011 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

Mentre d'altres llegeixen novel·les estivals, durant la primera setmana d'Agost m'he posat a llegir intensament i fins al final (més de 600 pàgines!) "[El espacio sagrado en la arquitectura española contemporánea](#)", fruit de l'excel·lent [tesi doctoral](#) del seu autor, Esteban Fernández Cobián. El llibre parteix de les preguntes que tants arquitectes ens fem respecte l'espai sagrat: Quin tipus d'espai és l'adequat per a la litúrgia catòlica?, Què cal tenir present per a que un espai sigui considerat com "sagrat"?, Per què es menystenen els temples moderns?, L'arquitectura religiosa és l'arquitectura ideal?, etc. Per contestar aquestes preguntes l'autor elabora un exhaustiu estudi en dues parts diferenciades, la primera és l'estudi de la història i relació entre la litúrgia i l'arquitectura sacra cristianes, mentre que la segona tracta de les diferents tipologies d'espais sagrats (catedrals, oratoris, etc.) en relació amb exemples realitzats a Espanya entre el 1950 i el 1965. Aquestes dates no són casuals, ja que recullen els primers fruits d'arquitectura moderna en diàleg amb el Moviment Litúrgic i la encíclica "Mediator Dei et Hominum" (Pius XII, 1947) i finalitzen amb els nous espais proposats a rel de la "Sacrosanctum Concilium" (Concili Vaticà II, 1963) i la revisió crítica del moviment modern (per exemple: Notre-Dame-du-Haut de Le Corbusier i l'organicisme dels temples d'Alvar Aalto).

 Tot i que l'estudi defuig dels "regionalismes" geogràfics i intel·lectuals, hi ha un pes notable d'autors vinculats a Madrid i, curiosament, moltes referències a l'entorn de l'Opus Dei i al seu fundador, fet que esclareix per què l'autor va ser entrevistat pel [monogràfic sobre arquitectura religiosa de la revista de teologia Temes d'Avui](#) (us recomano llegir l'entrevista [aquí](#)). Val a dir però, deixant de banda la riquesa dels legítims accents i carismes intraeclesials, que Esteban Fernández Cobián té una mirada molt àmplia sobre l'arquitectura religiosa i això li ha valgut per col·laborar també en revistes específiques sobre el tema com ara [Ars Sacra](#).

Pel que fa a l'arquitectura religiosa realitzada a Catalunya durant les dates de l'estudi, l'autor destaca les re-conegudes Capella de Sant Jaume (de la qual en parlava no fa gaire el periodista Oriol Lladó a "[El millor sermó](#)") i Sant Sebastià del Verdum, les malauradament des-conegudes obres de Jordi Bonet Armengol com la Parròquia de St. Esteve a Vinyoles d'Oris (fotografia de la dreta), o l'extingida Capella del "Sancti Spirit" que va dissenyar Eduardo Torroja Miret a la Vall de Sant Nicolau (Lleida, 1953).

PD: Escric aquest article amb les maletes preparades per anar a Raimat on, amb joves de l'experiència [Magis](#) provinents d'Eslovàquia, Illa de Maurici i Kènia

restaurarem una ermita. Us en parlaré en el proper post.